

Za Františkem Kničem

Další z dříve narozených cukrovarníků odešel na věčnost. Tato smutná zpráva se týká dlouholetého zaměstnance cukrovarů pražské aglomerace, ředitele cukrovaru a ekonomického náměstka Výzkumné a vývojové základny cukrovarnického průmyslu v Modřanech, Františka Kniče.

Pocházel z Nymburka, z prostředí rodiny, kde denně voněly cukroví a pečivo. I přesto, že jeho profesní dráha byla vymezena čísly, účty a fakturami, s příbuznou vůní se setkával v cukrovarech celý život.

Rok narození 1925 v kombinaci s dobou druhé světové války ovlivnily Františkovi Kničovi nejenom mládí, ale nepochybně usměrnily jeho další životní cestu. Z reálného gymnázia v Nymburku přestoupil v roce 1941 na obchodní akademii v Mladé Boleslavi, v roce 1944 však studium skončilo

František Knič (uprostřed) při slavnostním zahájení kampaně

nucenou prací v Technische Nothilfe a pak totálním nasazením, které naštěstí přečkal bez úhony. V květnu 1945 se tak ještě zúčastnil osvobozovacích akcí.

Po maturitě a vojenské službě nastoupil František Knič do pobočky Československé spořitelny v Praze a v Bochově, kde zastával funkci pokladníka. V roce 1949 přišel do cukrovaru v Kralupech nad Vltavou jako administrativní adjunkt, posléze postoupil na pokladníka a poté pracoval čtyři roky jako účetní. V letech 1955 až 1971 byl ekonomem závodu.

Z Kralup přestoupil Knič na podnikové ředitelství do Čakovic na pozici vedoucího ekonomicko-technické kontroly. Zúročil tak dlouholeté zkušenosti z oblasti závodní administrativy a stal se respektovaným a na mnoha místech obávaným kontrolorem.

V roce 1974 přijal František Knič místo ředitele cukrovaru v Modřanech. Složitou účetní jednotku podniku řídil po celých jedenáct let zdařile a poměrně úspěšně v mezích a možnostech té doby.

Současně je dobré neopomenout Kničův podíl na převedení modřanského závodu z Pražských cukrovarů do nově vzniklé tzv. experimentální základny cukrovarnického průmyslu, kde zastával pozici ekonomického náměstka. Při opakovaně hrozícím zrušení byla existence modřanského cukrovaru touto reorganizací zachráněna na další desetiletí.

V důchodu byl až do roku 1989 poradcem technického náměstka na generálním ředitelství cukrovarnického průmyslu a poté pracoval osm let v expedici modřanského cukrovaru, prakticky jako dělník ve skladu cukru. Celkově se tak účet jím absolvovaných kampaní zastavil na účtyhodném čísle 49.

Na poslední schůzi klubu modřanských ředitelů v prosinci minulého roku nic nenasvědčovalo tomu, že se s Františkem Kničem již nevidíme. Žel, od letošního července zůstane jen ve vzpomínkách, a to nejenom jako zkušený praktik, ale i jako slušný a společenský člověk.

Daniel Froněk